

Příspěvek do diskuze o neziskových organizacích

psáno do BL v prosinci 2006, nezveřejněno

Žije se nám dobře v tom vánočním světě. Sedíme u počítače s nacpanými bříškami, tu uzobneme cukroví, tu si zajdeme pro porci ryby a bramborového salátu. A ve vánoční pohodě plodíme články o ideologické hlouposti neziskových organizací. A jako břevno v oku svém přehlížíme fakt, že i my jsme součástí ideologie iluze a poslušně přispíváme k existenci pohodlného, k obývání přívětivého euroatlantického světa.

Přijali jsme už dávno pravidla hry světa volnosti, rovnosti a bratrství. Abychom utvrdili iluzi svobody, hájíme proti mocným nepřátelským silám barikádu v levé polovině ulice a házíme shnilá rajčata na pravou stranu. Podporujeme skvělý propagandistický vynález svobody slova. Ale Bůh nás chraň od svobody činů!

Hrajeme, stejně jako většina obyvatel našeho pernikového království, svou roli ve hře na demokracii. Pečlivě zakrýváme, že žijeme proto, aby mohla v klidu probíhat akumulace, aby mohly proudit toky kapitálu, aby nic nerušilo konzumaci a trávení, aby si vládcí mohli užívat adrenalinové rozkoši moci. A zkoušet, jaké to je, být zaživa bohem.

Abychom okořenili život i nám, sběračům drobků, tváříme se, že existuje boj pravice s levicí, zla s dobrem. Možná, že před sto lety existoval. Ale dejte dnes Neznámkovi přečíst programy sociálních a občanských demokratů! Vždyť se liší jen o tu padesátikorunu platby u lékaře. A jak by taky ne, jsme přeci všichni demokraty.

Vně našeho skvělého demokratického světa ale existuje ještě jiný svět. Ten na jehož úkor jsme si zařídili existenci. Svět ve kterém lidé po sobě střílejí našimi zbraněmi. Umírají hlady aby nám mohli levně dodávat datle a fíky na naše vánoční stoly. Svět, kde se děti v noci počurávají, protože se bojí, že do jejich vesnice přijdou vojáci a odvedou strejdu nebo tetu. Svět, kde mladí touží po vzdělání, ale místo toho se mohou tak dívat na naše televizní reklamy.

Do toho světa my nemusíme, do toho za nás nahlízejí romantičtí hlupáci z neziskových organizací. Snaží se osvobodit z šílené laviny nespravedlnosti a beznaděje alespoň jednotlivce. Pochopitelně přinášejí ideologii našeho světa. Pochopitelně potřebují peníze. Pochopitelně jsou zneužíváni k velmocenským hrám a vydáváni za šířitele naší skvělé demokracie. No a co? Protože hlavně a především: oni pomáhají. Potřební v tom druhém světě, na který hlavně o Vánocích nechceme moc myslet, totiž kašlou na to, byl-li pohled do jejich vězení napsán levou nebo pravou rukou.